

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217204514
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8217204514.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: P. G. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX W., o zaplatenie 1.521,95 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 5Csp/108/2017-307 zo dňa 05.11.2018 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Mení rozsudok vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom konanie o zaplatenie sumy 300 eur s príslušenstvom zastavil, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.221,95 eur v splátkach po 150 eur mesačne, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 44,44 %. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia istiny 1.521,95 eur s úrokom 28 % ročne. Žalobu odôvodnil uzatvorením zmluvy, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet. Žalovaný sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania, tento dlh neuhradil, preto žalobca zatvoril účet žalovaného. Žalobca zobral žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie 300 eur s príslušenstvom na základe úhrady žalovaného po začatí konania, preto v tejto časti súd konanie zastavil. Súd uviedol, že vzťah medzi stranami je vzťahom spotrebiteľským. Z predložených výpisov z účtu žalovaného bolo zistené, že za obdobie od 28.09.2007 do 01.12.2014 žalobca vykonal debetné transakcie na účte v celkovej výške 24.007, 39 eur a kreditné transakcie v celkovej výške 22.485,44 eur, teda k 01.12.2014 bol na účte žalovaného debetný zostatok 1.521,95 eur. Žalovaný sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania, a preto súd žalobe po čiastočnom späťvzatí žaloby vyhovel v časti o zaplatenie 1.221,95 eur. Žalobca sa domáhal zaplatenia úroku vo výške 28 % ročne, teda od 14.06.2017, teda odo dňa nasledujúceho po prevedení debetného zostatku z účtu žalovaného na vnútorný pohľadávkový účet. Uplatnený nárok žalobcu v časti požadovaného úroku z úveru je v rozpore so súdnou praxou, keď dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Od splatnosti úveru je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Z dokazovania vyplynulo, že žalobca pristúpil k prevedeniu debetného zostatku na účte žalovaného na svoj vnútorný pohľadávkový účet, keďže žalovaný neuhradzoval splátky debetného zostatku, a tým došlo prakticky k jeho zosplatneniu a potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ide o úkon, ktorým sa prakticky zastavuje pre dlžníka možnosť

ďalej uhrádzať úver v splátkach a mal by ho zaplatiť naraz s tým, že pre veriteľa nastupuje možnosť domáhať sa úrokov z omeškania a pokiaľ by mal dlžník platiť ďalej úroky a aj úroky z omeškania, dochádzalo by k jeho dvojnásobnému zaťaženiu a spôsobovalo by to značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi zmluvnými stranami. Preto súd žalobu o zaplateniu úroku 28 % z nezaplatenej istiny zamietol. Vzhľadom na žiadosť žalovaného súd mu umožnil splácať prisúdenú sumu v splátkach po 150 eur, prihliadol na finančnú, sociálnu a rodinnú situáciu žalovaného. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP, vychádzal z úspechu žalobcu vo výške 72,22 %, kedy mal žalobca plný úspech v istine a neúspech v úroku v rozsahu 27,78 %. Preto súd priznal prevažne úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 44,44 %.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to len proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a proti výroku o trovách konania. Uviedol, že súd nesprávne posúdil nárok žalobcu na úrok vo výške 28 %, nakoľko sa nejedná o zmluvný úrok, ale o zákonný úrok z titulu prekročenia podľa § 2 písm. f) a § 18 Zákona o spotrebiteľských úveroch. S oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta aj Obchodný zákonník, ako aj zákon o spotrebiteľských úveroch. Súd v tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 43Co/4/2018 zo dňa 27.03.2018. Poukázal na to, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument a niektoré náležitosti zmluvy môžu byť obsiahnuté aj v Obchodných podmienkach alebo Sadzobníku, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Poukázal na príslušné ustanovenie Všeobecných obchodných podmienok, z ktorých vyplýva spôsob vysporiadania záporného zostatku, možnosť jeho úročenia. Namietal rozhodnutie o trovách konania, keď uviedol, že súd nesprávne zohľadnil neúspech žalobcu v príslušenstve pohľadávky. Uviedol, že správne sa malo pri náhrade trov konania vychádzať výlučne z úspechu strán sporu vo vzťahu k uplatňovanej istine. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu a aby priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v meritórnom výroku vecne správne a odvolanie žalobcu proti výroku o náhrade trov konania je odôvodnené. Čo sa týka výroku vo veci samej, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ktorý nespochybňuje ani žalobca v podanom odvolaní, že v prípade daného vzťahu došlo prakticky k zosplatneniu nepovoleného prečerpania a v takomto prípade podľa ustálenej judikatúry má dlžník platiť len úrok z omeškania, nie aj úrok z úveru. Odvolací súd nepopiera, že pokiaľ nepovolené prečerpanie existuje, zo zmluvy vyplýva možnosť úročenia tohto nepovoleného prečerpania. V danom prípade však došlo k uzatvoreniu účtu žalobcu, a teda už nie je možné hovoriť o prekročení, resp. nepovolenom prečerpaní. Uzatvorením účtu zanikla možnosť žalobcu ďalej oprávnene disponovať s finančnými prostriedkami, ktoré mu poskytol žalobca, resp. s finančnými prostriedkami žalobcu, ktoré prečerpil, a analogicky ako pri zosplatnenom úvere naozaj je povinnosťou žalovaného jednorazovo dlžné prostriedky vyrovnať. Keďže žalovaný nemá možnosť oprávnene držať a užívať tieto prostriedky a splácať ich v dohodnutých splátkach, je dôvodné rovnako ako pri zosplatnení úveru priznať žalobcovi len nárok na úrok z omeškania, nie nárok na úrok z úveru.

5. Z právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9C/113/2015 zo dňa 15.10.2015, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21Co/10/2016 zo dňa 24.11.2016, vyplýva, že dojednanie obsiahnuté v bode 3.12 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Jedná sa práve o dojednanie o nepovolenom prečerpaní (vrátane práva úročiť sumu nepovoleného prečerpania), od ktorého žalobca odvodzuje svoje právo uplatnené v tomto konaní. Odvolací súd prijíma argumentáciu obsiahnutú v tomto rozhodnutí a dojednanie v bode 3.12. Všeobecných obchodných podmienok žalobcu považuje za neprijateľné, a teda neplatné dojednanie.

6. Z uvedeného dôvodu odvolací súd meritórny výrok v rozsudku potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Odvolanie žalobcu proti výroku o náhrade trov konania je odôvodnené. Aj odvolací súd je toho názoru, že pri hodnotení úspechu a neúspechu v spore je potrebné vychádzať v danom prípade z úspechu a neúspechu v časti istiny. Príslušenstvo by bolo možné zohľadniť len vtedy, pokiaľ by bolo samostatným predmetom konania. V danom prípade mal v istine žalobca plný úspech, má preto nárok na náhradu trov

konania v plnom rozsahu, a preto odvolací súd postupom podľa § 388 CSP zmenil rozsudok vo výroku o náhrade trov konania a priznal žalobcovi proti plne neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca v meritórnom výroku neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).